

Sygn. akt *IV U 429/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o rentę

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 01/03/2019 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. z dnia 01/03/2019 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje B. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 21 listopada 2018r na okres lat dwóch oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt: IV U 429/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 listopada 2019r.

Decyzją z dnia 1.III.2019r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. po rozpatrzeniu wniosku B. M. odmówił jej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.II.2019r., zgodnie z którym wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła wnioskodawczyni B. M. , podnosząc, że jest niezdolna do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. urodziła się w dniu (...) W dniu 21.XI.2018r. złożyła wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 15.I.2019r. wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 21.II.2019r. Wnioskodawczyni jest pracownikiem fizycznym , opiekunką do dzieci z zawodu. (dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni B. M. , a w szczególności, czy jest ona częściowo niezdolna do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : otolaryngologa , neurologa – specjalisty medycyny pracy i neurologa ponownie .

Biegły sądowy z zakresu otolaryngologii w opinii z dnia 22.V.2019r. rozpoznał u wnioskodawczyni uszkodzenie słuchu i napadowe zawroty głowy. Kluczowym schorzeniem jest stan narządu równowagi .To sprawia ,że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy , od dnia badania na dwa lata / k. 8-9/.

Biegły neurolog –specjalista medycyny pracy J. K. rozpoznał chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z zespołem bólowym w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej i jako neurolog i specjalista medycyny pracy stwierdził ,że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy / k.15 -18/.

Z uwagi na sprzeczną opinię otolaryngologa stwierdzającą zaburzenie narządu równowagi i opinię biegłego J. K. Sąd dopuścił dowód z jeszcze jednego biegłego neurologa .

Biegły neurolog – M. K. w opinii z dnia 5.XI.2019r stwierdziła niezdolność do pracy na okres lat dwóch od dnia złożenia wniosku o rentę .

Biegła podzieliła opinię otolaryngologa stwierdzając ,że wnioskodawczyni choruje na chorobę M.'a z obustronnym niedosłuchem i przewlekłym szumem usznym , nawrotową lumbalgię i prawostronną przepuklinę jądra miazdżystego krążka międzykręgowego na poziomie L4 L5 uciskającą nerw rdzeniowy w zachyłku bocznym / k. 42-44/.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinię biegłych otolaryngologa i opinię neurologa M. K. . Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawczyni i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy, w tym odnosi się również do dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne. Natomiast Sąd nie podzielił opinii biegłego J. K. , który nie rozpoznał głównego schorzenia wnioskodawczyni uniemożliwiającego jej funkcjonowanie i wykonywanie pracy pracownika fizycznego zgodnie z kwalifikacjami , czy opiekunki do dziecka , a mianowicie choroby M.'a powodującej zaburzenia równowagi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawczyni spełniła przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty , a to przesłankę niezdolności do pracy.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawczyni spełnia warunki określone w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych.

Biegli otolaryngolog i neurolog M. K. w sporządzonych opiniach i opiniach uzupełniających jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawczyni uzasadnia orzeczenia wobec niej częściową niezdolność do pracy na dwa lata od dnia złożenia wniosku .

Mając powyższe na uwadze należało orzec zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Sąd uznał brak odpowiedzialności organu rentowego , gdyż dopiero w postępowaniu sądowym wyjaśniono wszystkie okoliczności niezbędne do wydania decyzji / art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS /.